

The Early Christians and the Mad Emperor.

Emperor Nero is known for being one of the earliest and most notorious persecutors of Christians in ancient Rome. He is often depicted as the architect of early Christian martyrdom due to the brutal ways in which he sought to eliminate the fledgling religion. Nero's reign began in 54 CE, and by 64 CE, a great fire broke out in Rome, destroying much of the city. Rumours spread that Nero himself had ordered the fire to be set to clear land for a new palace. To deflect blame, Nero accused the Christians of starting the fire. This marked the beginning of a wave of brutal persecution against Christians, as Nero sought to scapegoat them for the disaster.

Shortly after the fire, the hunt for the capital's Christians began. "First Nero had those who admitted to being Christians arrested, and on their statements, a large group of others was condemned," writes Tacitus. According to the historian, they were not only convicted of arson, "but just as much for their hatred of man."

The punishment was death. Nero wanted to show that he was a man of the people, so he made the executions a public spectacle. "Their death was made into a sport. Dressed in animal skins, they were torn to pieces by dogs or crucified." Other Christians were hung on poles and drenched in tar. At night, executioners lit the human torches so that they could light up the streets as the screams resounded, and a sickening smell of burning flesh settled over Rome.

Not even the apostle Paul and Peter escaped. Both these apostles are said to have been sent to their death by the mad emperor Nero's orders.

(from the website – The Collector)

ஆதி கிறிஸ்தவர்களும் பைத்தியக்கார மன்னனும்.

மன்னன் நீரோ பண்டைய ரோமில் கிறிஸ்தவர்களை துன்புறுத்துபவர்களில் ஒருவராக அறியப்படுகிறார். வளர்ந்து வரும் மதத்தை அகற்ற அவர் முயன்ற கொடுமான வழிகள் காரணமாக, அவர் பெரும்பாலும் ஆரம்பகால கிறிஸ்தவ இரத்தசாட்சியின் சிற்பியாக அவர் அடிக்கடி சித்தரிக்கப்படுகிறார். நீரோ கிபி 54ஆம் ஆண்டு ஆட்சி செய்தார். இந்தச் சூழலில் கிபி 64ஆம் ஆண்டு, ரோமில் மிகப் பெரிய தீவிபத்து ஏற்பட்டது, நகரத்தின் பெரும்பகுதியை அழித்துவிட்டது. நீரோ தானே, ஒரு புதிய அரண்மனைக்கு நிலத்தை சுத்தப்படுத்துவதற்காக தீ வைக்க உத்தரவிட்டதாக குற்றச்சாட்டுகள் பரவின. இந்த பழியைத் திசைதிருப்ப, இத்தீவிபத்துக்குக் காரணம் கிறிஸ்தவர்களே என நீரோ குற்றம் சாற்றினார். இது கிறிஸ்தவர்களுக்கு எதிரான கொடுமான துன்புறுத்தலின் தொடக்கத்தைக் குறித்தது, நீரோ அவர்களை பேரழிவிற்கு பலிகடாவாக ஆக்க முயன்றார்.

தீ விபத்துக்கு பிறகு, தலைநகரில் உள்ள கிறிஸ்தவர்களை வேட்டையாடத் தொடங்கினார். கிறிஸ்தவர்கள் என்று ஒப்புக் கொண்டவர்களை முதலில் நீரோ கைது செய்தார், மேலும் அவர்களின் அறிக்கையின் நிமித்தம், ஒரு பெரிய குழு கண்டனம் செய்யப்பட்டது என்று டாசிடன் எழுதுகிறார். வரலாற்றாசிரியரின் கூற்றுப்படி, அவர்கள் தீ வைத்த குற்றத்திற்காக மட்டும் தண்டிக்கப்படவில்லை, ' அவர்கள் மீதான வெறுப்புக்காகவும்' தண்டிக்கப்பட்டார்கள்.

மரண தண்டனை கொடுக்கப்பட்டது. நீரோ தான் ஒரு மக்களின் நபர் என்று காட்ட விரும்பினார். எனவே அவர் மரணதண்டனைகளை ஒரு பொது காட்சியாக ஆக்கினார். அவர்களின் மரணம் ஒரு விளையாட்டாக மாற்றப்பட்டது. விலங்குகளின் தோல்களை உடுத்தி, அவர்கள் நாய்களால் துண்டு துண்டாக கிழிக்கப்பட்டனர் அல்லது சிலுவையில் அறையப்பட ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டார்கள். மற்ற கிறிஸ்தவர்களை கம்பங்களில் தொடங்கவிடப்பட்டு தாரில் நனைக்கப்பட்டனர். இரவில் தூக்கிலிடுபவர்கள், மனிதர்களை தீ வைத்தனர், இதனால் அவர்களின் அலறல்கள் எதிரொலிக்கும்போது, தெருக்களை ஒளிர்ச் செய்தனர். மேலும் எரியும் சதையின் வாசனை ரோமில் பரவிற்று.

அப்போஸ்தலர் பவுலும் பேதுருவும்கூட தப்பவில்லை. இந்த இரண்டு அப்போஸ்தலர்களும் பைத்தியக்கார மன்னனான நீரோவின் உத்தரவின்பேரில் மரணத்திற்கு ஒப்புக்கொடுக்கப்பட்டார்கள் என்று கூறப்படுகிறது.

(இணையதளத்திலிருந்து எடுத்தவை).